

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Så har vi igen fået en dagsorden fra Enhedslistens side, som vil få pengene til at strømme hurtigere ud af statskassen. Der er jo som sædvanlig ingen forslag til, hvor pengene skal komme fra, de skal bare komme, og så interesserer det mindre, hvor de kommer fra.

Hr. Bruno Jerup spurgte, hvordan man kan aktivere forældrene. Forældrene lever måske ikke op til deres ansvar, og derfor er børnene, som de nu engang er, og hvad kan vi gøre ved det? Har man nogle forslag? Der er da mange muligheder. Jeg har ikke tænkt mig at komme med konkrete forslag, men det første punkt må da være at udsende et signal her fra Folketinget om, at børnenes opdragelse er forældrenes ansvar. Her synes jeg, det er tankevækkende, interessant og positivt, at vi i dag kan høre både Socialdemokratiets og SF's repræsentant sige: Ja, selvfølgelig er børnene forældrenes ansvar. Det tror jeg ikke man kunne have hørt for 10 år siden; men sådan ændrer tingene sig altså i borgerlig retning, og det må jeg smile højt og stolt over. Det er en god ting.

Men hvad kan vi så gøre for at få forældrene til at leve op til det? Ah jo, hvis man rammer dem på stoltheden eller på pengepungen, kunne det være, det hjalp lidt. Eller hvis man allerede fra starten, når forældrene satte deres små børn i vuggestuer, børnehaver og fritidshjem og skulle betale den beskedne sum for det hver måned, trykte følgende to linjer på girokortet: Husk at ansvaret for barnets opdragelse er dit og dit alene! Det er et konkret forslag, som er rettet mod både faderen og moderen, og hvis de ikke lever op til det, kan de ikke forvente, at barnet kan blive i den pågældende skole eller klasse. De få skal nemlig ikke have lov til at ødelægge det for de mange.

Jeg siger ikke, at jeg vil fremsætte det her som et lovforslag; men når vi nu efterlyser nogle forslag, var det da en vej frem og et signal om, at børnenes opdragelse og deres indpasning i det sociale miljø er forældrenes opgave.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil ikke tage stilling til hr. Frank Dahlgaards sidste forslag om, at vi skal have en sådan moralsk oprustning på hvert eneste girokort; men jeg vil godt svare hr. Bruno Jerup, som sagde, at det er dog fantastisk, at nu kommer alle ordførerne bag folkeskolereformen pludselig frem og siger, at vi skal have edb-systemet til at virke, og at der skal edb ind i de enkelte fag.

Jeg vil godt gøre hr. Bruno Jerup opmærksom på, at allerede i begyndelsen af 1980'erne blev der givet mulighed for, at edb kunne bruges i enkeltfagene. På den tid sad jeg i en kommunalbestyrelse, og da kæmpede vi hårdt for, at der skulle ske efteruddannelse af alle lærere og ikke kun af faglærerne i faget edb. Alle lærere skulle kunne bruge edb-systemerne i undervisningen, fordi bl.a. jeg mente, at det var fremtidens løsen. Men det gav problemer i kommunerne, fordi man pludselig skulle tvinge lærerne til at gå på kurser.

Og så må vi altså også tage bladet fra munden og sige rent ud, at nogle lærere er mere motiveret for at bruge den nymodens teknik end andre, og nogle tror, at bare de kan stille sig bag et kateder og slå pegepinden ned i katederet, fungerer det hele. Sådan er det altså ikke, og derfor er jeg meget opmærksom på, at vi skal lave lærernes uddannelse om. Det er lærerne, der er for dårlige, det er hverken eleverne eller forældrene.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Fru Annette Just har selvfølgelig ret. Det er rigtigt, at nogle lærere er klart dårligere til det her end andre, og der er også nogle, der ikke har lyst til at lære det. Sådan er det jo tit: Folk har lært noget én gang og har måske ikke særlig megen lyst til at ændre på tingene. Men så er det vores pligt at komme med nogle bud på, hvordan man kan sikre den efteruddannelse, der fører til, at alle kan undervise i edb.

Med hensyn til, at skolerne har mulighed for det og har haft muligheden i mange år, er realiteten jo, at der på mange skoler ikke er ordentligt edb-udstyr til rådighed. Man har en eller anden gammel maskine stående i hjørnet et eller andet sted, og man ved måske dårligt nok, hvordan man skal tænde den.

Jeg synes, vi er nødt til at omsætte de love, vi laver herinde, til virkelighed. Der blev sagt, at det koster penge, men jeg kunne sådan set bare